

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	XVII Rzemiosła w zakresie gospodarki mieszkaniowej i komunalnej								
78	Pranie, prasowanie, przeszenie firanek	a	—	—	—	—	—	—	—
		b	4 200	4 800	5 400	6 000	7 200	8 400	9 600
79	Maglowanie	a	—	—	—	—	—	—	—
		b	4 200	4 800	5 400	6 000	7 200	9 600	12 000
80	Chemiczne czyszczenie i farbowanie	a	3 600	3 600	4 500	4 800	5 100	6 000	7 200
		b	6 000	6 900	9 000	9 900	10 200	11 400	14 100
81	Pranie pierza i puchu	a	—	—	—	—	—	—	—
		b	4 200	4 800	6 000	7 200	8 400	9 000	10 800
	XVIII Różne rzemiosła nieprzemysłowe								
82	Fryzjerstwo męskie	a	—	—	—	—	—	—	—
		b	1 200	2 400	2 400	5 700	6 000	7 800	9 000
83	Fryzjerstwo damskie	a	—	—	—	—	—	—	—
		b	1 200	2 400	2 400	8 400	9 600	12 000	13 200
84	Fotografowanie	a	—	—	—	—	—	—	—
		b	3 900	4 800	6 000	7 200	12 000	14 400	15 600
85	Kosmetyka	a	2 400	3 000	3 600	4 800	6 000	7 800	9 600
		b	4 200	5 400	6 600	9 000	10 800	12 600	14 400
86	Manicure, pedicure	a	—	—	—	—	—	—	—
		b	3 000	3 600	4 800	5 400	6 000	7 200	8 400
87	Usługi porządkowe (czyszczenie budynków i okien, sprzątanie wnętrz)	a	—	—	—	—	—	—	—
		b	6 000	6 300	7 200	8 100	9 000	9 900	10 800

379

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 30 listopada 1972 r.

w sprawie zniesienia Sądów Powiatowych w Wieruszowie i w Szprotawie.

Na podstawie art. 4 § 2 i art. 5 § 1 Prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1964 r. Nr 6, poz. 40, z 1967 r. Nr 13, poz. 55 i z 1969 r. Nr 13, poz. 98) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Znosi się Sąd Powiatowy w Wieruszowie w województwie łódzkim oraz Sąd Powiatowy w Szprotawie w województwie zielonogórskim.

2. Obszar powiatu wieruszowskiego włącza się do okręgu Sądu Powiatowego w Wieluniu.

3. Obszar powiatu szprotawskiego włącza się do okręgu Sądu Powiatowego w Żaganiu.

§ 2. Tracą moc:

1) § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 listopada 1950 r. o dostosowaniu sądów powszechnych do

nowych przepisów ustrojowych i o zniesieniu sądów zbędnych (Dz. U. Nr 54, poz. 496) w części dotyczącej Sądu Powiatowego w Szprotawie,

2) § 1 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 8 grudnia 1954 r. w sprawie utworzenia Sądów Powiatowych w: Łapach, Mońkach, Zambrowie, Pucku, Staszowie, Szydłowcu, Zwoleniu, Świdwinie, Proszowicach, Opolu, Parczewie, Wieruszowie, Ostrzeszowie, Radymnie, Strzyżowie, Tychach, Wodzisławiu Śląskim, Goleńowie, Nowej Rudzie i Lubsku (Dz. U. Nr 56, poz. 281).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 1972 r.

Minister Sprawiedliwości: W. Berutowicz

380

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO I USŁUG

z dnia 30 listopada 1972 r.

w sprawie określenia istotnych cech wytwórczości ludowej i artystycznej jako działalności nie wymagającej uprawnień do wykonywania rzemiosła.

Na podstawie art. 45 ust. 2 ustawy z dnia 8 czerwca 1972 r. o wykonywaniu i organizacji rzemiosła (Dz. U. Nr 23, poz. 164) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wytwórczością ludową i artystyczną w rozumieniu art. 1 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 czerwca 1972 r. o wy-

konywaniu i organizacji rzemiosła (Dz. U. Nr 23, poz. 164), nie wymagającą posiadania uprawnień do wykonywania rzemiosła, jest działalność zarobkowa polegająca na osobistym wytwarzaniu, w sposób rękodzielniczy, przedmiotów o charakterze regionalnym, pamiątkarskim i artystycznym.

2. Wytwórczość artystyczna może być tylko działalnością uboczną, chyba że jest wykonywana przez inwalidów, rencistów i emerytów oraz kobiety prowadzące gospodarstwo domowe własnej rodziny.

3. Wytwarzanie w sposób rękodzielniczy (ust. 1) nie wyklucza możliwości stosowania wstępnej obróbki maszynowej surowca.

§ 2. W ramach wytwórczości ludowej i artystycznej, o której mowa w § 1, mogą być świadczone usługi w zakresie napraw i konserwacji przedmiotów w nim określonych.

§ 3. Wytwórczość ludową i artystyczną uznaje się za wykonywaną osobiście, jeżeli:

- 1) osoba prowadząca wytwórczość ludową wykonuje ją przy pomocy członków rodziny pozostających z nią we wspólnym gospodarstwie domowym,
- 2) osoba prowadząca wytwórczość artystyczną zatrudnia za zgodą organu do spraw kultury i sztuki prezydium wo-

jewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) jednego pracownika do prac o charakterze pomocy technicznej lub korzysta z takiej pomocy ze strony jednego członka rodziny pozostającego z nią we wspólnym gospodarstwie domowym.

§ 4. Wykonywanie wytwórczości ludowej lub artystycznej powinno być stwierdzone odpowiednim zaświadczeniem organu do spraw kultury i sztuki prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa); warunek posiadania takiego zaświadczenia nie jest wymagany w stosunku do osób będących członkami spółdzielni i zrzeszeń należących do Związku Spółdzielni Przemysłu Ludowego i Artystycznego „Cepelia” lub członkami zwyczajnymi Stowarzyszenia Twórców Ludowych.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1973 r.

Minister Handlu Wewnętrznego i Usług: E. Sznajder

381

**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH
ORAZ MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO I USŁUG**

z dnia 15 grudnia 1972 r.

w sprawie podstawy wymiaru emerytury, rent i składek oraz wysokości składki na ubezpieczenie społeczne rzemieślników.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 8 czerwca 1972 r. o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników (Dz. U. Nr 23, poz. 165) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podstawę wymiaru emerytury, rent i składek określonych w ustawie z dnia 8 czerwca 1972 r. o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników (Dz. U. Nr 23, poz. 165) stanowią miesięcznie następujące kwoty:

W miejscowości wykonywania rzemiosła		Dla rzemieślników wykonujących rzemiosła zaliczone do kategorii		Dla osób współpracujących z rzemieślnikami wykonującymi wszystkie rodzaje rzemiosł zł
strefa	wielkość miejscowości	pierwszej zł	drugiej zł	
1	2	3	4	5
I	W gminie	1.200	1.500	1.000
II	Do 20.000 mieszkańców, nie wchodzącej w skład gminy	1.400	1.900	1.100
III	Powyżej 20.000 do 50.000 mieszkańców	1.800	2.300	1.200
IV	Powyżej 50.000 do 150.000 mieszkańców	2.200	2.800	1.400
V	Powyżej 150.000 do 300.000 mieszkańców	2.600	3.400	1.700
VI	Powyżej 300.000 mieszkańców	3.000	4.000	2.000

2. Dla osoby współpracującej z rzemieślnikiem, która nie ukończyła 18 lat życia, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się połowę odpowiedniej kwoty określonej w piątej kolumnie tablicy, zawartej w ust. 1.

3. Wykaz rzemiosł zaliczonych do pierwszej kategorii zawiera załącznik nr 1 do rozporządzenia. Rzemiosła nie wymienione w tym załączniku zalicza się do kategorii drugiej.

§ 2. 1. Na wniosek izby rzemieślniczej uwzględniający rodzaj i miejsce wykonywania rzemiosła lub inne szczególne okoliczności — oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych może obniżyć na okresy nie dłuższe niż 2 lata kwotę podstawy

wymiaru składki określoną w § 1 ust. 1 dla rzemieślnika, nie więcej jednak niż do 50%.

2. Liczba rzemieślników z obniżoną kwotą podstawy wymiaru nie może przekraczać 10% liczby rzemieślników objętych ubezpieczeniem społecznym.

3. Kwotę podstawy wymiaru składek obniża się od miesiąca następującego po wydaniu decyzji w sprawie obniżenia.

§ 3. 1. Za podstawę wymiaru emerytury i renty inwalidzkiej przyjmuje się przeciętną miesięczną kwotę (§ 1 ust. 1 i § 2 ust. 1) z okresu ostatnich: